

## ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Ala Cobăneanu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fetescu Andrei,  
în cauza civilă la cererea înaintată de Fetescu Andrei împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoane terțe Victor Furtună și Gheorghe Mihăilă privind obligarea examinării contestației din 04 iunie 2019,  
împotriva hotărârii din 05 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată,

### c o n s t a t ă:

La 22 iulie 2019, Fetescu Andrei a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la obligarea examinării contestației din 04 iunie 2019 privind dezacordul cu decizia emisă de Colegiul de disciplină și etică privind încetarea procedurii disciplinare din 24 mai 2019 în privința procurorilor Victor Furtună și Gheorghe Mihăilă.

În motivarea cererii de chemare în judecată Fetescu Andrei a relatat că, răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-3s/19-491 din 19 iunie 2019 este nefondat și contravine legii.

Punctul 78 al capitolului VIII din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat la 14 septembrie 2016, prevede că Hotărârea Colegiului pe cauza disciplinară poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, Inspekția procurorilor sau procurorul vizat în hotărâre, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia. Termenul de 5 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile Colegiului devin irevocabile.

Reclamantul a relevat că, în conformitate pct. 79 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat la 14 septembrie 2016, contestațiile se examinează în cel mult o lună de la data înregistrării lor la Consiliul Superior al Procurorilor, iar potrivit pct. 80 din același Regulament, data, ora și locul examinării contestației se comunică cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței persoanei care a depus sesizarea și procurorului vizat.

Astfel, pct. 81, 82 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, prevede că după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor, adoptate în condițiile pct. 81 pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție, de către orice persoană vătămată într-un drept al său, în termen de 10 zile de la data la care hotărârea vizată a fost comunicată, conform art. 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

Potrivit reclamantului, contestația din 04 iunie 2019 a fost acceptată și înregistrată la sediul Consiliului Superior al Procurorilor, însă autoritatea a emis o scrisoare cu titlu informativ, fără să o examineze și să adopte o decizie motivată. Consiliul Superior al Procurorilor avea obligația legală să verifice hotărârea Colegiului de disciplină și etică, care a admis încălcări procedurale vădite și susceptibile anulării absolute, deoarece încalcă incontestabil drepturile și libertățile sale, cu atât mai mult că Colegiul de disciplină și etică a încălcat prevederile pct. 774 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

Reclamantul a menționat că, Colegiul a încălcat și prevederile pct. 775 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, care prevede că, examinarea contestației începe prin audierea persoanei, care a depus contestația, ulterior sunt audiate opiniile inspectorului din Inspekția procurorilor și ale procurorului a cărui sancționare disciplinară este solicitată. Persoanele invitate în ședința Colegiului sunt în drept să prezinte acte sau, după caz, alte probe, considerate relevante.

Pct. 62 al Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, prevede că la decizia Colegiului, pot fi audiate și alte persoane, invitate atât din inițiativa procurorului în privința căruia a fost intentată procedura disciplinară, cât și a membrilor Colegiului.

Însă, în cadrul ședinței din 19 aprilie 2019, reclamantul n-a avut posibilitate să pună întrebări procurorilor vizați în contestația depusă, or procurorii menționați nu s-au prezentat și nici nu au fost citați legal la ședința Colegiului, astfel fiindu-i încălcat dreptul la apărare efectivă și aflarea adevărului obiectiv, prin urmare consideră că a fost încălcată procedura, fiind respins demersul privind audierea procurorilor vizați în plângere, ceea ce denotă că, nu s-au administrat probe noi în procesul disciplinar, prin audierea persoanelor responsabile de încălcările disciplinare.

Reclamantul a mai menționat că, Colegiul a încălcat și prevederile pct. 56 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, care prevede că, examinarea cauzei disciplinare începe cu prezentarea raportului pe cauză, or în cadrul ședinței Colegiului din 19 aprilie 2019 nu s-a dat citire raportului pe cauza respectivă, prin urmare membrii Colegiului nu au avut posibilitatea să cunoască detaliile sau alte aspecte esențiale din contestația depusă și materialele din dosar, cum ar fi studierea probelor de fals evident și declarații mincinoase ale bănușilor de la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, dar și audierea acestora în organele poliției și procuraturii, fiind încălcat principiul procesului legal. Ca rezultat, nu s-a luat în calcul un ansamblu de circumstanțe esențiale, evidențiate în sesizarea disciplinară primară și suplimentar în explicațiile

sale, prin care se probează comiterea de către procurorii Victor Furtună și Gheorghe Mihăilă a abaterilor disciplinare în procesul respingerii repetate a plângerilor penale.

Reclamantul a evidențiat că, ordonanțele adoptate de către Victor Furtună și Gheorghe Mihăilă au fost emise după ce procurorul superior Eduard Mașnic a făcut o analiză convingătoare a tergiversărilor comise de procurorii inferiori, iar indicațiile acestuia urmau să fie obligatoriu respectate de către procurorii inferiori, or procurorul Eduard Mașnic a conchis că este o victimă.

Totodată, Colegiul nu a reținut că, la 02 februarie 2018, Victor Furtună nefondat a adoptat ordonanța privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesului penal, pe marginea plângerii depuse, iar la 27 iulie 2018, Gheorghe Mihăilă în calitate de procuror, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef-interimar al oficiului Buiucani, a adoptat ordonanța de refuz în admiterea plângerii, lansând laude în adresa procurorului Victor Furtună.

La 10 decembrie 2018, Judecătoria mun. Chișinău, sediul Buiucani, a admis plângerea depusă împotriva ordonanței procurorului Gheorghe Mihăilă, procuror, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef-interimar al oficiului Buiucani din 27 iulie 2018, adoptată în ordinea de control ierarhic superior și împotriva ordonanței procurorului Victor Furtună privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesului penal din 02 februarie 2018, cu restabilirea în drepturile încălcate.

Prin încheierea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Buiucani, au fost constatate abaterile comise de procurorul Victor Furtună, iar acțiunile acestuia au fost stopate numai prin intervenirea instanței de judecată, fapt ce atestă că i-a fost încălcat dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Mai mult, ordonanța privind refuzul de a începe urmărirea penală și clasarea procesului penal din 02 februarie 2018, adoptată de către procurorul Victor Furtună, i s-a adus la cunoștință cu întârziere și doar prin intermediul procurorului Oleg Popov, fiindu-i înmănată la 23 iunie 2018.

Reclamantul a menționat că, Consiliul Superior al Procurorilor, ca organ de autoadministrare, prin prisma art. 13 CEDO urma să admită contestația pentru examinare și să adopte o decizie motivată, or, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe judecătorești naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Colegiul nu a luat în considerare faptul că prin încheierea din 10 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a constatat încălcarea comisă și de procurorul Gheorghe Mihăilă, în calitate de procuror, adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef-interimar al oficiului Buiucani, la adoptarea ordonanței din 27 iulie 2018 despre respingerea plângerii în ordinea ierarhică. În loc ca procurorul să-l informeze despre ordonanța contestată, a prescris informarea despre adoptarea actului pe o persoană străină procesului și anume pe Marina Creangă.

Potrivit reclamantului, abaterile constatate reprezintă încălcări comise în urma săvârșirii de erori procesuale intenționate, îndreptate împotriva drepturilor și libertăților, fiind grav tergiversat procesul de soluționare a plângerilor depuse de el, iar Colegiul a refuzat nefondat anularea actului contestat și demararea procedurii disciplinare cu sancționarea procurorilor, care au tergiversat soluționarea plângerilor și au refuzat efectuarea de măsuri suplimentare. Or, hotărârea din 24 mai 2019 a

Consiliului Superior al Procurorilor a avut ca bază adoptarea ordonanței procurorului Ștefan Ciupercă din 10 ianuarie 2019 privind refuzul în pornirea urmăririi penale, deci chiar dacă ultimul nu l-a informat legal despre adoptarea deciziei de încetare emisă la 10 ianuarie 2019, la dosar nu există semnătura de recepționare a ordonanței, ceea ce denotă că, toate alegerile lui Ștefan Ciupercă și ale Colegiului în această privință, precum că a fost informat despre decizie, sunt false.

Reclamantul a subliniat că, aceste ilegalități denotă atitudinea superficială și ambiguă a membrilor Colegiului în neexaminarea sesizării depuse, or nici până în prezent ordonanța din 10 ianuarie 2019, emisă ilegal de Ștefan Ciupercă nu i-a fost remisă pentru cunoștință. În aceste condiții, nu este clar din care motiv hotărârea judecătorului de instrucție din 19 decembrie 2018 nu a fost executată, nefiind efectuate investigații suplimentare, iar prin încheierea judecătorului din 10 decembrie 2018 s-a dispus audierea persoanelor vizate în plângerea lui, pentru a afla adevărul obiectiv, fapt care a fost însă ignorat.

Reclamantul a solicitat obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, conform prevederilor pct. 78-82 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică din 14 septembrie 2016, contestația din 04 iunie 2019 privind încetarea procedurii disciplinare din 24 mai 2019.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul lui Fetescu Andrei, casată hotărârea din 09 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind restituită spre rejudecare Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2020 au fost atrași ca terți în prezentul proces procurorii Victor Furtună și Gheorghe Mihăilă.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea lui Fetescu Andrei ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău, verificând acțiunile Consiliului Superior al Procurorilor și analizând argumentele invocate întru susținerea opiniei privind obligarea pârâtului la examinarea contestației pe fond, a conchis că, în speță, Consiliul Superior al Procurorilor i-a răspuns solicitantului Fetescu Andrei la adresarea acestuia prin scrisoare, în termen legal, în care i-a comunicat că, hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-34/19 din 24 mai 2019 este irevocabilă și această hotărâre nu este susceptibilă niciunei căi de atac.

La 30 octombrie 2020, Fetescu Andrei a declarat recurs împotriva hotărârii din 05 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Totodată, s-a specificat că prima instanță nu a îndeplinit pe deplin indicațiile Curții Supreme de Justiție, nu a asigurat prezența în proces a persoanelor terțe, lipsindu-l pe recurent de posibilitatea de a le adresa întrebări.

La 06 noiembrie 2020, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi a participanților la proces, în adresa intimatului și a persoanelor terțe a fost expediată pentru informare și cunoștință copia

cererii de recurs depusă de Fetescu Andrei, oferindu-le posibilitatea depunerii referințelor.

La 26 noiembrie 2020, Consiliul Superior al Procurorilor a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 30 octombrie 2020 este în termen, având în vedere că hotărârea instanței de fond care se solicită a fi anulată a fost adoptată la 05 octombrie 2020.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Fetescu Andrei, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în

Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Fetescu Andrei.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Fetescu Andrei se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Ala Cobăneanu